

har sejlet under falsk Navn. „Kvinders Natarbejde“ har man kaldt det. Det glæder mig, at Lovforslaget har Titelen „Kvinders Arbejde om Natten i Haandværks- og Industrivirksomheder“. Men hvorfor har Konventionen en saa misvisende Titel som „Kvinders Anvendelse til Arbejde om Natten“? Jeg skal ikke hæfte mig ved det lidet smukke i det rent sproglige: „Kvinders Anvendelse til Arbejde om Natten“ — det minder om det Lovforslag, vi havde forleden, om Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj. Jeg skal kun fremhæve den Realitet, at selve det, at Lovforslaget i daglig Tale siges at omfatte Kvinders Natarbejde, er vildledende, det har virket vildledende og opskræmmende paa mange Kvinder. Kun de særlig indviende ved, hvad det i Virkeligheden drejer sig om, hvilke Fag det virkelig gælder. Der er mange Kvinder, der har troet, at et saadant Lovforslag vil udelukke Kvinder fra Ansættelse ved Telegraf, Telefon, Sygepleje og mangfoldige andre Virksomheder. Og den Misforstaaelse har i høj Grad medvirket til at gøre Lovforslaget upopulært. Skal det træde ud i Livet under en eller anden Form, vil jeg tilraade, at det faar en anden Titel, og at man sørger for, at Grænserne for de Virksomheder, det omfatter, fastsættes meget nøje, saaledes at der ikke skal blive nogen Misforstaaelse med Hensyn til, hvilke Fag det drejer sig om. Man maa i øvrigt fare varsomt frem i den Sag og naturligvis skabe Overgangsbestemmelser, saaledes at de Kvinder, som i Øjeblikket har Natarbejde, ikke berøves deres Erhverv; der maa skabes Sikkerhed mod, at de pludselig mister dette.

Johannes Lou: Som bekendt fik vi i 1915 indført Kvindernes Valgret, og dette aabnede Adgang til, at Kvinderne kunde blive vejledende her i Tinget med Hensyn til de store og betydende Kvindespørgsmaal, som rejste sig med stadig stigende Magt. Vi har nu ogsaa hørt alle Kvinderne, hele Kvindegruppen, her i Salen udtale sig i Dag om et vigtigt Kvindespørgsmaal, men hvad angaar den Vejledning, vi har faaet, maa jeg sige, at vi stakkels Mandfolk er særdeles godt hjulpet: den ene Kvinde indtager et rent positivt Standpunkt, en anden et rent negativt og en tredje Standpunktet: til hvilken Side hver anden Gang. Kan man tænke sig nogen bedre og mere værdifuld Vejledning? kan man tænke sig noget mere værdifuldt end at have Kvinder i den danske Rigsdag, naar Vejledningen bliver af den Art? Men der er et af de ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem Fru Helga Larsen,

som altid kommer ind paa en meget fornuftig Tankegang i dette Spørgsmaal; hun siger meget skarpt og tydeligt i sit Foredrag: Alt dette med Ligestilling og Ligeløn er ren Agitation, det har ikke Spor med Virkeligheden at gøre; nej, Kvinderne trænger til Beskyttelse, og den skal de have. Saaledes lød det ærede Medlem Fru Helga Larsens Ord, sidste Gang dette Forslag var til Behandling; det ønsker jeg at understrege, det ønsker jeg at anerkende. Hvad angaar den enkelte Gruppe, der er omtalt af flere af Talerne, Sygeplejegruppen, maa jeg sige, at det er netop en Stand, som ved hele Udviklingen er opdraget til et ualmindelig godt og smukt Natarbejde, og jeg forstaaer særdeles godt, at Forslaget holder den udenfor.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har omtalt den tidligere Højreminister Ludvig Bramsen og det Standpunkt, han indtog i denne Sag. Ja, det er et Standpunkt, som ikke alene jeg, men ogsaa andre indenfor Partiet stadig ønsker at hævde, og naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at Højre, nu det konservative Folkeparti, har skiftet Standpunkt, vil jeg dertil sige, at den daværende Højreminister fremsatte Forslaget i 1899, og i 1901 mistede Højre Regeringsmagten, men naar vi vender tilbage som Regeringsparti, saa vil en Ludvig Bramsen atter opstaa.

Helga Larsen: Man forbydes jo ikke, naar man hører de ærede Medlemmer Hr. Rudfeld og Fru Mathilde Hauschultz tale om Ligestilling og om, at de, der vil arbejde, skal have Lov til at arbejde. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz sagde, at nu havde vi Ligestilling paa mange forskellige Omraader, og at det var Kvindernes Aarhundrede, vi levede i. Jeg har altid hørt, naar der taltes om dette Aarhundrede, at det var Barnets Aarhundrede; men at det ogsaa skulde være Kvindens Aarhundrede, har jeg ikke hørt før denne Gang. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz siger, at vi gaar baglæns; nu har vi faaet Ligestilling paa dette og hint Omraade, og i samme Aandedræt kommer vi og forlanger Beskyttelse for Kvinderne. Ja, vi forlanger Beskyttelse for de Kvinder, der trænger til Beskyttelse, og det gør netop de Kvinder, der arbejder i Fabrikkerne, hvor Maskinerne snurrer fra det Øjeblik, de kommer, til de gaar. Det er jo ikke alene her, vi har Beskyttelseslove; for et Par Aar siden vedtog vi en Beskyttelseslov for Bagerne, og naar man vil beskytte et Erhverv som Bagerne, hvorfor i al Verden